

В. О. Терлецька, О. Є. Кузьмін
Національний університет "Львівська політехніка"

ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ І ФУНКЦІОНУВАННЯ ВЕНЧУРНИХ СТРУКТУР

<http://doi.org/10.23939/smeu2020.02.145>

© Терлецька В. О., Кузьмін О. Є., 2020

Досліджено та проаналізовано генез термінів "структура" та "мережа", а також "бізнес-структура", "бізнес-мережа", "підприємницька мережа" та "структура бізнесу". Виявлено як отождествлення вказаних понять, так і розбіжності між поняттями. Узагальнюючи погляди науковців, аргументовано розрізняти поняття "структура" та "мережа", а також терміни "бізнес-структура", "бізнес-мережа" та "структура бізнесу". Сформовано вимоги до формування бізнес-структури. Визначено походження терміна "венчур", а також розкрито і представлено сутність поняття "венчурні бізнес-структури". Відображено роль і значення венчурних бізнес-структур в умовах активізації інноваційної діяльності.

Ключові слова: "венчурна структура", "бізнес-структура", "бізнес-мережа", "підприємницька мережа".

Постановка проблеми

В економічній літературі значного поширення набуває термін "бізнес-структура". Різноманітні підходи до трактування даного поняття призводять до множинності тлумачень та складності побудови консенсусного визначення цієї категорії, тому у науковій літературі зустрічається ряд означень бізнес-структури, що спираються на такі сутнісні ознаки: "підприємницька структура", "суб'єкт господарювання" тощо. З огляду на це доцільно розглянути і дослідити генезис даного поняття.

Актуальність дослідження

Правове визначення даного поняття та обґрунтування економічного механізму функціонування бізнес-структур у вітчизняному законодавстві практично відсутнє, та, незважаючи на це, доволі часто в наукових джерелах спостерігається вживання даного терміну з різним змістовим наповненням, що призводить до складності побудови узгодженого окреслення даного терміну. Зустрічається і асоціювання, а подекуди й отождествлення поняття "бізнес-структура" з поняттям "бізнес-мережа", а поняття "бізнес-мережа" з поняттям "мережева структура", у значенні підприємницька мережа, кластер, альянс, холдинг, корпорація, концерн, конгломерат, торговельна мережа, а з врахуванням галузевої специфіки використовується й назва "інтегрована корпоративна структура", і співвідношення понять "бізнес-структура" зі "структурою бізнесу", і принципова відмінність понять "бізнес-структура" з поняттям "підприємницька структура", де також вкладений відмінний зміст у вказані поняття. Варто зазначити, що попри численні дослідження терміну "бізнес-структура", його різноманітних форм і функцій, єдності у визначенні цього поняття серед науковців та практиків немає. Тому виникає об'єктивна необхідність і доцільність дослідження вказаних понять.

Формування завдань та мети статті

З метою дослідження вказаних понять, автор пропонує розглянути ці питання таким чином: по-перше, дослідити та проаналізувати поняття “бізнес-структура”, “бізнес-мережа” і “підприємницька мережа”, визначити сутність і змістове наповнення понять та виокремити розбіжності між поняттями; по-друге, проаналізувати поняття “бізнес-структура” і “підприємницька структура”, визначити консенсусне наповнення термінів; по-третє, розкрити зміст понять “бізнес-структура” і “структура бізнесу”, виокремити розбіжності між поняттями.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Досліджували вказані поняття такі науковці, як: С. Л. Шульц, Л. З. Кіт [1, с. 15], М. Кастельс [2], В. А. Барінов та Д. А. Жмуров [3], Й. Рюегг-Штюм, Л. Ахтенхаген [4], О. О. Кавун [5], О. А. Новаковська та Е. Д. Аписєва [6, с. 94], А. Л. Полежаєв [7].

Виклад основного матеріалу

Сучасна економіка є нестабільною і динамічною, тому інноваційне прискорення є основою його збалансованого розвитку. Науково-технічний прогрес не оминає практично жодної сфери економічного життя суспільства, а особливістю розвитку сучасних висококонкурентних ринків є модернізація та вдосконалення технологій, орієнтація на безперервну розробку, виробництво та продаж нової продукції, використання найсучасніших підходів до організації управління, виробництва та просування на ринок нових товарів, що на сьогодні можливе завдяки значним інвестиціям в інновації для забезпечення державної економічної безпеки. В таких умовах особливого значення набуває венчурне підприємництво, і зокрема, венчурні структури, які в умовах активізації інноваційної діяльності є “двигуном” гармонійного розвитку сфер економіки, забезпечують інноваційні підприємства коштами та цінними настановами, сприяють впровадженню інновацій, пов’язаних з пріоритетним ростом високотехнологічних та ризикованих галузей та слугують забезпеченню новими робочими місцями. Як показує досвід найбільш розвинутих держав в інноваційній сфері, венчурне підприємництво є основною формою фінансування інноваційних проєктів, що не лише стимулює інноваційні процеси на окремому підприємстві, а й позитивно позначається на ринку інновацій в цілому.

В умовах сьогодення особливої актуальності набуває термін “бізнес-структура”. Так як правового визначення поняття “бізнес-структура” та обґрунтування економічного механізму функціонування бізнес-структур у вітчизняному законодавстві практично немає, то у наукових джерелах можна спостерігати вживання даного терміну з різним змістовим наповненням

По-перше, виявлено ототожнення понять “бізнес-структура” і “бізнес-мережа” (“підприємницька мережа”). В українському ж законодавстві відсутнє трактування даних понять, а зарубіжні джерела розмежовують кожне з них і вкладають відмінний зміст.

Науковці С. Л. Шульц, Л. З. Кіт [1, с. 16] ототожнюють поняття “бізнес-структура” з поняттями “бізнес-мережа” та “підприємницька мережа” і зазначають, що “...бізнес-мережа (підприємницька мережа, бізнес-структура)” – це об’єднання суб’єктів господарювання одно- або різнопрофільної спеціалізації, що характеризується спільністю фінансово-економічних інтересів учасників, діяльність якого визначається концентрацією капіталу, локалізацією зусиль кожної ланки на визначеному сегменті розвитку, координацією важелів внутрішнього фінансово-господарського механізму з метою досягнення визначених цілей, спільністю інтересів власників капіталу”. Також автори вказують, що “...мережева форма, як і будь яка інша форма організації економічної діяльності, має свої переваги і недоліки”.

О. О. Кавун [5] зазначає, що підприємницька мережа – це нова складна форма організації взаємодії між суб’єктами господарювання, яка передбачає об’єднання їхніх ресурсів і ділової активності з метою створення додаткових конкурентних переваг на ринку за рахунок втілення управлінських рішень у вигляді певних проєктів. Автор наголошує, що мережа – це форма організації, що вказує на різновид структури.

У науковій літературі [3, 5] зустрічається поняття “інтегрована підприємницька структура” під яким автори розуміють об’єднання самостійно функціонуючих суб’єктів господарювання різних організаційно-правових форм у єдину цілісну систему економічних і фінансових взаємозв’язків з метою отримання синергетичного ефекту та набуття конкурентних переваг. Як зазначає Горбачевська О. В. [5, с. 167], “...належність окремого підприємства до інтегрованої групи не перешкоджає подальшому саморозвитку такого суб’єкта”.

За даними [8], “у спеціальній літературі можна зустріти різні терміни для позначення поняття “бізнес-мережа” (“підструктури”, “контури”, “сфери”), але найбільш часто все ж таки використовують слово “мережа”: організаційна, комунікативна та інформаційна. Організаційна мережа – це сукупність виробничо-функціональних взаємозв’язків, що забезпечують діяльність бізнес-структури (організації, фірми, її підрозділів). Комунікативна мережа – це сукупність існуючих між співробітниками симпатій і антипатій, тобто їхні особисті стосунки, ділові відносини і виробничі функції. Інформаційна мережа – це налагоджені в фірмі шляхи проходження інформації, а також реальні інформаційні потоки і інформаційна база та приховані шляхи поширення інформації в фірмі.

Варто зазначити, що у науковій економічній літературі побутує здебільшого позиція, за якої вчені приймають за синоніми поняття “бізнес-мережа”, “підприємницька мережа”, “мережева бізнес-структура”, “інтегрована підприємницька структура”, “мережа”, “мережева організація” [1–5, 8, 14].

Тлумачення терміна “мережева структура” у значенні “різновиду бізнес-структури” відображено у табл. 1.

Таблиця 1

Тлумачення терміна “мережева структура” у значенні “різновиду бізнес-структури”

№ з/п	Література	Визначення
1	Шульц С. Л., Кіт Л. З. [1, с. 15]	“Мережеві структури” – новий тип бізнес-структур. (Автор концентрує увагу на типі бізнес-структури)
2	Кастельс М. [2]	Мережева структура – це комплекс пов’язаних вузлів, конкретний зміст яких залежить від характеру тієї чи іншої мережевої структури. (Автор наголошує знову ж таки на різновиді структур)
3	Барінов В. А., Жмуров Д. А. [3]	“...мережею називаються спеціальні організаційні структури управління локальною взаємодією. Головними елементами є “вузли” (компанії або об’єкти господарювання) і зв’язки між ними (дуги)”. (Автор акцентує увагу на виді організаційної структури управління)
4	Рюегг-Штюром Й., Ахтенхаген Л. [4]	“під мережевою організацією розуміють ідеальний організаційний тип, який характеризується структурою вільно зв’язаної мережі принципово рівноправних і незалежних партнерів”. (Автор вказує на тип побудови організації)
5	Нетепчук В. В. [18]	“Бізнес мережі (або шари всередині бізнес-структури)” – це різні аспекти функціонування бізнес-структури, що забезпечують її цілісність. (Автор зазначає про різні набори систем елементів функціонування бізнес-структур)

Примітка. Побудовано автором за даними [1–4, 18].

Отже, аналізуючи терміни “бізнес-структура”, “бізнес-мережа” та “підприємницька мережа”, варто визначити генезис словотвірних термінів, доцільно дослідити і визначити різницю між поняттями “структура” та “мережа” у загальному сенсі.

Структура (від лат. *Structūra* “будова, пристрій; зв’язок або розташування складових частин”) – сукупність зв’язків між частинами об’єкта; є впорядкованою сукупністю певних елементів, які

пов'язані між собою стійкими зв'язками [9]; сукупність стійких зв'язків частин об'єкта, що забезпечують його цілісність і тотожність самому собі, тобто збереження основних властивостей при різних зовнішніх і внутрішніх змінах [10]; розташування і організація взаємопов'язаних елементів в матеріальному об'єкті або системі чи об'єкті або системі, організованої таким чином; певний взаємозв'язок, взаєморозташування складових частин, будова, пристрій чого-небудь [9].

За даними [11], значення терміну “структура” у філософському сенсі, у повсякденній мові й ряді наук відрізняється та зазвичай означає “внутрішній устрій, будова”. Прикладом структури в філософському сенсі може служити сукупність ковалентних зв'язків в молекулі (в той час як під структурою молекули в повсякденному значенні розуміється те, з яких і яким чином розташованих у просторі атомів складається молекула).

Отже, у загальному розумінні термін “структура” означає “внутрішній устрій, будову” об'єкта і є впорядкованою сукупністю певних елементів, які пов'язані між собою стійкими зв'язками.

Мережа (від англ. “network”) – об'єднання однорідних об'єктів, що приносить правила поведінки всередині (між її членами) і ззовні мережі (до одиниці мережі або до сукупності), вимагає правил використання одиниць мережі та всієї мережі; однорідність членів мережі дає можливість оперувати кожним з них однобічним чином; об'єднання – дає можливість оперувати мережею як одним цільним об'єктом. Мережі можуть бути членами загальнішої мережі, утворюючи таким чином ієрархію [12].

Отже, поняття “мережа” означає об'єднання однорідних об'єктів.

Виходячи з вищесказаного, поняття “структура” і “мережа” відображають абсолютно відмінний зміст: “структура” – внутрішній устрій, будову об'єкта, що впорядкованою сукупністю певних елементів, які пов'язані між собою стійкими зв'язками, а “мережа” – об'єднання однорідних об'єктів (тобто таких, які мають однакову структуру) у єдину систему. Відповідно логічним є твердження про різновиди відмінних структур і можливе об'єднання їх у мережі для певної мети.

Також, варто зазначити, що поняття “мережа” з економічної точки зору “акцентує” увагу на специфіці взаємозв'язків між суб'єктами господарювання та кінцевій меті їхнього створення.

Отже, у вищевказаній цитаті авторів С.Л. Шульц, Л.З. Кіт під одним терміном здійснене отождолення різних понять, які мають абсолютно відмінний зміст та наповнення, оскільки “мережа” – це об'єднання однорідних різновидів певних структур; певне об'єднання однорідних об'єктів, що в економічному змісті за даними [12] “вимагає правил використання одиниць мережі та всієї мережі; однорідність членів мережі дає можливість оперувати кожним з них однобічним чином”, а структура – це організація сукупності взаємопов'язаних елементів, що мають ієрархічну побудову (логічним є твердження про те, що є різні види організації сукупності взаємопов'язаних елементів). Автори [1, с. 16] вживають поняття “мережеві бізнес-структури” у назві статті, що підкреслює і вказує на особливість різновиду бізнес-структури та суперечить вказаній інформації у статті про тотожність понять “бізнес-структура” та “бізнес-мережа”.

Оскільки “бізнес-структура” – це певна організація сукупності взаємопов'язаних елементів, що має ієрархічну побудову, то “бізнес-мережа” або “мережева бізнес-структура” – це різновид бізнес-структури, що характеризується специфікою взаємозв'язків між суб'єктами господарювання та кінцевій меті їх створення.

Різновиди бізнес-структур пов'язані насамперед метою і цілями створення та функціонування, специфікою взаємозв'язків між суб'єктами господарювання, обсягом наявних коштів, кількістю працівників та іншими характеристиками.

Зазвичай стосовно понять “бізнес-структура” та “підприємницька структура” автори приймають ці поняття за синоніми [1, 5, 7], проте опрацювання наукового джерела [6, с. 94] дало можливість виявити й іншу позицію авторів щодо вказаних термінів – відмінності у змістовому наповненні термінів. Як вказує О. А. Новаковська, Е. Д. Аписева [6, с. 94], “підприємницька структура – це така структура, кількість працівників якої не перевищує 250 осіб, а обсяг виручки становить менше 1 млрд. рублів в рік, діяльністю є раціональне використання факторів виробництва для

створення якісно нового продукту, а також отримання прибутку, використання засобів технічного прогресу, що пов'язано з появою різних ризиків, при цьому відповідальність повністю покладена на економічно самостійних приватних осіб або організацій – творців такої структури. Бізнес-структура є структурою, діяльністю якої є раціональне використання факторів виробництва для створення якісно нового продукту, а також отримання прибутку, використання засобів технічного прогресу, що пов'язано з появою безлічі різних ризиків, при цьому відповідальність повністю покладена на економічно самостійних приватних осіб або організацій – творців такої структури. Також автори наголошують, що поняття “бізнес” є ширшим і багатограннішим, характеризується широкою сферою охоплення ділової діяльності; поняття “бізнес” включає в себе поняття “підприємництво”, отже, не кожна підприємницька структура є бізнес-структурою, в той час як всі підприємницькі структури є бізнес-структурами”.

У зазначеній позиції вищевказаних авторів по-суті здійснюється розмежування понять саме через масштаби здійснення господарської діяльності, проте така позиція не зовсім виправдана, оскільки вимоги до формування та функціонування бізнесу залишаються однаковими. Тому автор вважає за доцільне прийняти поняття “бізнес-структура” і “підприємницька структура” за поняття-синоніми, а вказану особливість вважати як певну класифікаційну ознаку у здійсненні господарської діяльності, яка не впливає на загальну позицію ведення бізнесу. До того ж у науковій економічній літературі більшість дослідників погоджуються з позицією, що підприємницька структура і бізнес-структура – це поняття-синоніми.

Доцільно зазначити, ще один важливий момент: деякі джерела ототожнюють поняття “бізнес-структура” і “структура бізнесу”. За інформацією [13], “у комерційній сфері під структурою бізнесу розуміється організація компанії з погляду її правового статусу. Вибір найбільш підходящої структури бізнесу створює юридичне визнання діяльності. Перш за все, бізнес-структура пов'язана з багатьма іншими факторами, які є невід'ємною частиною успішного ведення бізнесу: дає кращий підхід для вирішення всіх податкових зобов'язань; вибір обов'язків і відповідальності як власник бізнесу в результаті обрання форми підприємства. Бізнес-структура дає уявлення про необхідну юридичну документацію, що залежить від юрисдикції, в якій перебуватиме установа, показує всі можливі особисті зобов'язання, які може понести власник бізнесу або партнер. Найголовніше, варто взяти до уваги всі витрати на установку, які включають страхові поліси для захисту активів бізнесу. Є кілька структур, які зазвичай використовуються для створення бізнесу: одноосібне володіння, партнерство, ТзОВ та корпорація”.

Що стосується такої позиції, то потрібно вказати, що в цьому випадку автори ототожнюють поняття “бізнес-структура” з поняттям “структура бізнесу”, під якою розуміють форму власності у поєднанні з формою підприємства. Проте, таке твердження є невиправданим, оскільки бізнес-структура відображає, по суті, господарюючий об'єкт (суб'єкт господарської діяльності), в той час як структура бізнесу показує, яким чином функціонують взаємопов'язані елементи цього об'єкту (суб'єкту господарської діяльності, бізнес-структури).

За даними [14], бізнес-структура – це установа (організація, фірма), діяльність якої здійснюється в сфері бізнесу (торгова фірма, виробниче підприємство, акціонерне товариство, рекламне або інформаційне агентство, комерційний навчальний заклад, біржа, холдингова компанія, товариство, контора, бюро, банк).

Полежаєв А. Л. [7], у своїй праці під бізнес-структурою розуміє лише суб'єктів господарювання малого бізнесу.

За даними [15], автори також під бізнес-структурою розуміють суб'єкт господарської діяльності.

Отже, в результаті дослідження терміну “бізнес-структура”, узагальнюючи погляди вчених досліджуваної проблематики [3, 5–8, 13, 15] автор дійшов висновку, що бізнес-структура – це суб'єкт господарських відносин, що має формальний статус – офіційно зареєстрований як юридична особа (отримує офіційне визнання, атрибути державної реєстрації, рахунок в банку, форму

власності та форму підприємства тощо), підлягає класифікації за видами організації, має місію, цілі і мету діяльності, займає профіль за видами господарської діяльності, здійснює бізнес-процеси (господарську діяльність) та проходить етапи життєвого циклу.

Відповідно під терміном “структура бізнесу” варто розуміти систему менеджменту бізнес-структури, що складається з комплексу взаємопов’язаних підсистем: управлінської, фінансової, операційної, маркетингової, логістичної, інформаційної, інноваційної, інвестиційної та інших.

Враховуючи вищесказане доцільно зазначити, що під “венчурною бізнес-структурою” (венчурною структурою) розуміється суб’єкт господарських відносин у сфері венчурного підприємництва.

Варто сформулювати вимоги до формування бізнес-структури, а саме наявність:

- юридичного статусу;
- основного профілю за видами господарської діяльності;
- взаємопов’язаних елементів (підрозділів);
- ієрархічної побудови;
- місії і цілей, мети діяльності;
- організаційної структури управління;
- чисельного і професійно-кваліфікаційного складу персоналу.

Враховуючи вищесказане, доцільно дослідити сутність і визначити значення венчурних структур, як суб’єктів венчурного підприємництва.

Традиційно розрізняють чотири способи проектного фінансування, а саме: боргове фінансування (в т. ч. лізингове), інвестиції в акціонерний капітал, фінансування за рахунок власних коштів компанії та фінансування з державних джерел [15].

Особливістю венчурного фінансування є фінансування в акціонерний капітал, тоді як боргове фінансування – це банківське кредитування під забезпечення. Венчурне фінансування у різних співвідношеннях може включати в себе боргове фінансування (через надання пов’язаних кредитів), а також фінансування в формі лізингу і частково фінансування з державних джерел. Проте основний акцент робиться на інвестиції в акціонерний капітал і участь в реалізації проекту.

Венчур – це особливі економічні відносини, при яких ключову роль в успіху компаній відіграє участь інвестора в управлінні і передачі засновникам компанії досвіду ведення бізнесу, корисних зв’язків і навичок. Саме такі “розумні” інвестиції і допомагають молодим компаніям пройти через “долину смерті” – період, коли саме існування компанії знаходиться під питанням [16, с. 14].

Термін “венчур” (з англ. “*Venture*” – ризикове, небезпечне чи сміливе починання чогось), проте існує твердження, що поняття виникло у процесі скорочення англомовного “*adventure*” (пригода, авантюра) і відокремлення часточки “*ad*”, а назву венчурні підприємства отримали через “авантюрний” характер діяльності [17, с. 7].

Акціонерні інвестиції (інвестиції в акції та конвертовані в акції цінні папери) бувають двох типів: біржові (портфельні) та позабіржові (прямі).

Біржовим (портфельним) фінансуванням шляхом інвестицій в акціонерний капітал займаються різні інвестиційні фонди (Пайові інвестиційні фонди (ПІФи) і Фонди банківського управління (ФБУ)), які здійснюють портфельні інвестиції в акції, що котируються на фондовому ринку підприємств (“блакитні фішки”). У деяких випадках портфельні інвестори (страхові компанії) можуть інвестувати в акціонерний капітал підприємств на позабіржовому ринку (тобто в малі та середні підприємства). У таких випадках мова йде про високоризикові прямі інвестиції, схожі на венчурні інвестиції.

Розподіл між венчурними та іншими позабіржовими (прямими) інвестиціями в акціонерний капітал здійснюються за ознакою наявності або відсутності так званої контролюючої (стратегічної) участі в реалізації проекту. Венчурний інвестор з метою зменшення ризику нецільового використання інвестицій в якості обов’язкової умови позабіржового (прямого) фінансування (причому без

забезпечення), в більшості випадків, вимагає входження одного або декількох своїх представників до складу Ради директорів і реалізує проєкт підприємства.

Отже, роль венчурного фінансування передусім визначається наступним: венчурний бізнес є важливим інструментом інвестування підприємств, розвиток яких пов'язаний зі значним ризиком з одночасною можливістю отримання великих прибутків, та одним з реальних й доступних джерел фінансування малих високотехнологічних фірм, що займаються розробкою й впровадженням нових прогресивних технологій, надійною й дієвою альтернативою позиковому фінансуванню, що орієнтоване не на існуючі, а на майбутні активи компанії, що розвивається; якщо інші джерела фінансування недоступні, є можливість використати венчурне; є основою розвитку малого і середнього бізнесу; приносить великі прибутки; сприяє робочим місцям і зайнятості населення; дає можливість довести новий продукт до споживача – є двигуном НТП.

Висновки

В Україні венчурний бізнес перебуває на початковій стадії розвитку і його роль у фінансовій системі незначна. Для становлення і функціонування венчурного підприємництва в Україні необхідно створити індустрію венчурного фінансування, яка б виступала складовою господарського механізму і розвивалась відповідно до потреб інноваційного виробництва. Для розвитку вітчизняної венчурної діяльності і припливу іноземних інвестицій потрібно забезпечення сприятливих умов інноваційного клімату, сприяння стабільному зростанню макроекономічних показників удосконалювання структури народного господарства, забезпечення відповідності міжнародним нормам та незмінності правової бази, легкості входу і виходу з ринку; відсутності бар'єрів на шляху руху товарів і факторів виробництва, ефективності податкової системи, стабільності політичної ситуації.

Перспективи подальших досліджень

Планується наступну статтю присвятити класифікації видів венчурних бізнес-структур, а також визначити, які венчурні бізнес-структури діють в Україні, а які у світі. Також планується дослідити вітчизняний та зарубіжний досвід формування венчурних структур.

Список літератури

1. Шульц С. Л., Кіт Л. З. Мережеві бізнес-структури: концептуалізація понять та засад функціонування. *Регіональна економіка*. 2013. № 2. С. 15–24.
2. Кастельс М. Информационная эпоха: экономика, общество и культура. ГУ ВШЭ. М., 2000. 608 с. (С. 174–176).
3. Глущенко В. В., Параніч Ю. В. Інтегровані структури суб'єктів господарювання: визначення, сучасний стан функціонування та розвиток. Харків: СПД ФО Лібуркіна Л. М. 2005. С. 64.
4. Рюэгг-Штюмр Й. Сетевые организационно-управленческие формы – мода или необходимость? *Проблемы теории и практики управления*. 2000. № 6. С. 68–72.
5. Горбачевська О. В. Розвиток інтегрованих підприємницьких структур в економічній системі України *Актуальні проблеми економіки*. 2014. № 5 (155). С. 166–170.
6. Новаковская О. А., Апыева Э. Д. Генезис понятий “бизнес-структура” и “предпринимательская структура” *Вестник Бурятского государственного университета*. 2014. № 2. С. 92–95.
7. Полежаев А. Л. Механизм взаимодействия бизнес-структур и субнациональных органов власти. *Экономические науки. Экономика и управление*. 2010. № 45. С. 129–133.
8. Основные понятия бизнес психологии: бизнес-структура, бизнес- процессы, бизнес сети URL: <https://studfile.net/preview/5897417/page:3/>
9. Структура (философия). URL: <https://ru.wikipedia.org/wiki>
10. Структура (философ.) / Овчинников Н. Ф., Юдин Э. Г. // Собаки-Струна. М.: Советская энциклопедия. 1976. – (Большая советская энциклопедия : [в 30 т.] / гл. ред. А. М. Прохоров ; 1969–1978. Т. 24, Кн. I).
11. Ожегов С. И., Шведова Н. Ю. Толковый словарь русского языка. / Российская академия наук. Институт русского языка им. В. В. Виноградова. М.: Азбуковник, 1999.

12. Мережа. URL: [https://uk.wikipedia.org/wiki/ мережа](https://uk.wikipedia.org/wiki/мережа)
13. Платформи електронної комерції. URL: <https://ecommerce-platforms.com/ru/glossary/business-structure>
14. Основные понятия бизнес психологии: бизнес-структура, бизнес-процессы, бизнес-сети. URL: <https://studfile.net/preview/5897417/page:3/>
15. Венчурний бізнес і його структура. Инновации и предпринимательство. Режим доступа: URL: http://www.innovbusiness.ru/content/document_r_F4FF22A6-A19B-43B9-9585-C582E430FB5F.html
16. Лапицкая Л. М. Венчурное финансирование. Минск : БГУ, 2019. С. 184.
17. Кареба М. І. Управління венчурним бізнесом: *опорний конспект лекцій*. Миколаїв: МДАУ, 2016. 114 с.
18. Нетепчук В. В. Управління бізнес-процесами: навч. пос. 2014. С. 158.

Reference

1. Shults S. L., Kit L. Z. (2013). Merezhevi biznes-struktury: kontseptualizatsiia poniat ta zasad funktsionuvannia. [Network business structures: conceptualization of concepts and principles of functioning]. *Rehionalna ekonomika [Regional economy]*, 2. 15–24.
2. Kastels M. (2000) Ynformatsionnaia upokha: ekonomika, obshchestvo y kultura, [Information age: economy, society and culture]. 60, 174–176.
3. Hlushchenko V. V., Paranich Yu. V. (2005). Intehrovani struktury sub'ektiv hospodariuvannia: vyznachennia, suchasnyi stan funktsionuvannia ta rozvytok, [Integrated structures of business entities: definition, current state of the functioning and development]. 64.
4. Riuəhh-Shtiurm Y. (2000). Setevyye orhanyzatsyonno-upravlencheskye formy – moda yly neobkhodymost? [Network organizational and managerial forms – fashion or necessity?]. *Problemy teoryy y praktyky upravleniya [Problems of theory and practice of management]*, 6, 68–72.
5. Horbachevska O. V. (2014). Rozvytok intehrovanykh pidpriemnytskykh struktur v ekonomichnii systemi Ukrainy. [Development of integrated business structures in the economic system of Ukraine] *Aktualni problemy ekonomiky [Current economic problems]*, 5 (155), 166–170.
6. Novakovskaia O. A., Apyeva E. D. (2014). Henezys poniatyi “byznes-struktura” y “predprynymatelskaia struktura”. [Genesis of the concepts “business structure” and “business structure”] *Vestnyk Buriatskoho hosudarstvennoho unyversyteta [Bulletin of the Buryat State University]*, 2, 92–95.
7. Polezhaev A. L. (2010). Mekhanyzm vzaymodeistviya byznes-struktur y subnatsyonalnykh orhanov vlasty. [The mechanism of interaction between business structures and subnational authorities.]. *Ekonomycheskiye nauky. Ekonomika y upravleniye, [Economics and Management]*, 45, 129–133.
8. Osnovnye poniatyia byznes psykholohyy: byznes-struktura, byznes- protsessy, byznes sety. [The basic concepts of business psychology: business structure, business processes, business networks]. Retrieved from: <https://studfile.net/preview/5897417/page:3/> (accessed 23 October 2020).
9. Struktura (fylosofyia). [The structure (philosophy)]. Retrieved from: <https://ru.wikipedia.org/wiki> (accessed 24 October 2020).
10. Ovchynnykov N. F., Iudyn Э. Н. (1976). Sovetskaia entsyklopedyia, (*Bolshaia sovetskaia entsyklopedyia*) [*Great Soviet Encyclopedia*]: [v 30 t., t. 24, kn. I]
11. Ozhehov S. Y. y Shvedova N. Yu. (1999). Tolkovyy slovar russkogo yazyka. [Explanatory dictionary of the Russian language]. *Rosyyskaia akademyia nauk [Russian Academy of Sciences]*.
12. Merezha. [The chain]. Retrieved from: <https://uk.wikipedia.org/wiki/> (accessed 24 October 2020).
13. Platformy elektronnoi komertsii. [E-commerce platforms]. Retrieved from: <https://ecommerce-platforms.com/ru/glossary/business-structure> (accessed 28 October 2020).
14. Osnovnye poniatyia byznes psykholohyy: byznes-struktura, byznes- protsessy, byznes sety. [The basic concepts of business psychology: business structure, business processes, business networks.]. Retrieved from: <https://studfile.net/preview/5897417/page:3/> (accessed 27 October 2020).
15. Venchurnyi biznes i yoho struktura. Ynnovatsyy y predprynymatelstvo. [The venture business and its structure.]. Retrieved from: http://www.innovbusiness.ru/content/document_r_F4FF22A6-A19B-43B9-9585-C582E430FB5F.html (accessed 26 October 2020).
16. Lapytskaia L. M. (2019). Venchurnoe fynansyrovanye. [The venture financing]. Mynsk : BHU, 184.

17. Kareba M. I. (2016). Upravlinnia venchurnym biznesom: opornyi konspekt lektsii. [Venture business management]. Mykolaiv: MDAU, 114.

18. Netepchuk V. V. (2014). Upravlinnia biznes-protsesamy [Business process management:]: *navch. pos., [scientific manual]*, 158.

V. O. Terletska, O. Ye. Kuzmin
Lviv Polytechnic National University

THE FEATURES OF CONSTRUCTION AND FUNCTIONING OF THE VENTURE STRUCTURES

© Terletska V. O., Kuzmin O. Ye., 2020

The article has been investigated and analyzed the genesis of the terms “structure” and “network”, as well as “business structure”, “business network”, “business network” and “business structure”. Both the identification of these concepts and the differences between the concepts has been revealed. Summarizing the views of scientists, it is argued to distinguish between the concepts of “structure” and “network”, as well as the terms “business structure”, “business network” (“business network”) and “business structure”. The structure of the article has been presented the definition of each concept, reveals the genesis and content of terms. Requirements for the formation of the business structure have been formed. The origin of the term “venture” is determined, and the essence of the concept “venture business structures” has been revealed and presented. The role and significance of venture business structures in the conditions of intensification of innovative activity has been reflected.

In the economic literature, the term “business structure” is becoming widespread. Different approaches to the interpretation of this concept lead to multiple interpretations and the difficulty of building a consensus definition of this category, so in the scientific literature there are a number of definitions of business structure, based on the following essential features: “business structure”, “business entity” and so on. Given this, it is advisable to consider and explore the genesis of this concept.

Legal definition of this concept and justification of the economic mechanism of business structures in domestic law is virtually absent, and, despite this, quite often in scientific sources there is the use of this term with different content, which leads to the difficulty of constructing a coherent definition of this term. There is an association, and sometimes identification of the concept of “business structure” with the concept of “business network”, and the concept of “business network” with the concept of “network structure”, meaning business network, cluster, alliance, holding, corporation, concern, conglomerate, trade network, and taking into account the specifics of the industry and uses the name “integrated corporate structure”, and the ratio of “business structure” with “business structure”, and the fundamental difference between “business structure” and “business structure”, where also the excellent sense in the specified concepts is enclosed. It should be noted that despite numerous studies of the term “business structure”, its various forms and functions, there is no unity in the definition of this concept among scientists and practitioners. Therefore, there is an objective necessity and expediency of research of these concepts.